

prima instanță - (Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău) V. Ciumac
instanța de apel –(Curtea de Apel Chișinău) I. Cimpoi, A. Panov, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

11 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Ion Druță
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către
Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu
Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată
împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău privind anularea actelor
administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, prin care
s-a respins apelul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-
Com” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea judecătorei Rîșcani
mun. Chișinău din 23 mai 2016,

c o n s t a ț ă:

La 28 iulie 2015 Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate
cu răspundere limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva
Inspectoratul Fiscal de Stat pe mun. Chișinău solicitând anularea Deciziei
Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.144 din 11 iunie 2015 și anularea
Deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nr.519/1/5 din 27 martie
2015.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 01 februarie 2015 Inspectoratul Fiscal
de Stat pe mun. Chișinău a efectuat un control fiscal la sediul Întreprinderii cu
Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată, iar în rezultatul
controlului fiscal au constatat că Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com”
societate cu răspundere limitată a admis încălcări a prevederilor art. 108 alin.1), art.
114 alin.1) și art. 115 alin.1) din Codul fiscal.

Ulterior la 27 martie 2015 a fost luată decizia asupra cazului de încălcare a
legislației fiscale, prin care s-a decis încasarea la buget sumelor impozitelor,
taxelor și plăților calculate în rezultatul controlului în mărime de 1328310 lei, taxa

pe valoarea adăugată diminuată, în mărime de 3000 lei, taxa pentru folosirea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în Republica Moldova.

S-a calculat în contul curent generalizat suma de 856,54 lei, impozitul pe venit reținut din salariu.

S-a majorat taxa pe valoarea adăugată destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară în mărime de 898072 lei, care la situația din 31 decembrie 2014 constituia suma de 1329649 lei.

S-a încasat la buget majorări de întârziere calculate în rezultatul controlului conform prevederilor art.228 alin.2) din Codul fiscal în mărime de 169161 lei, pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adăugată.

S-a aplicat Întreprinderii cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată amendă pentru încălcările legislației fiscale și s-a transferat la buget suma de 398439 lei, pentru diminuarea taxei pe valoarea adăugată, conform prevederilor art.260 alin.4) din Codul fiscal.

S-a încasat suma de 3000 lei pentru prezentarea cu informații neautentică a declarațiilor privind TVA pentru prezentarea cu informație neautentică a declarațiilor privind TVA pentru perioada L05/2013, L/06/2013, L/10/2013, conform prevederilor art. 260 alin.3) din Codul fiscal.

S-a încasat suma de 2000 lei pentru neprezentarea dărilor de seamă privind taxa pentru folosirea drumurilor de către autovehiculele înmatriculate în Republica Moldova pentru A/2013-A/2014, conform prevederilor art. 260 alin.1) din Codul fiscal.

S-a încasat suma de 7200 lei pentru neînregistrarea facturii fiscale în Registrul general electronic al facturilor fiscale, conform prevederilor art.260 alin.4¹) din Codul fiscal.

Indică că cu decizia și actul Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău nu este de acord.

Invocând ilegalitatea Deciziei nr.51/1/5 din 27 martie 2015, la 17 aprilie 2015 a înaintat contestație.

Prin decizia nr.144 din 11 iunie 2015 Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău a respins ca neîntemeiată contestație depusă de contribuabil în lipsa temeiului legal de anulare sau modificare a deciziei contestate și a menținut decizia nr.519/1/5 din 27 martie 2015.

Consideră că deciziile Inspectoratului Fiscal de Stat pe mun. Chișinău sunt neîntemeiate.

Menționează că sumele indicate de către Inspectoratul Fiscal de Stat sunt transferate drept plăți de împrumut conform contractelor de împrumut și anume contractul nr.05/04/2013 din 05 aprilie 2013 în valoarea de 380000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Sislit”, contractul nr.05/04/2013 din 05 aprilie 2013 în valoarea de 365000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Sislit”, contractul nr. 16/05/2013 din 16 mai 2013 în valoarea de 190000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Zerododici”, contractul nr. 29/05/2013 din 29 mai 2013 în valoarea de 200000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Zerododici”, contractul nr. 02/06/2013 din 02 iunie 2013 în valoarea de 35000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Sortem-Com”, contractul nr. 09/06/2013 din 09 iunie 2013 în valoarea de 100000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Sislit”, contractul nr.22/06/2013 din 22 iunie 2013 în

valoarea de 900000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Sislit”, contractul nr.12/10/2013 din 12 octombrie 2013 în valoarea de 5610000 lei de la societatea cu răspundere limitată „Sislit”.

De asemenea au fost prezentate notele contabile și alte documente confirmative care argumentează cauza indicării eronate în dispoziția plăților menționate și destinația acestora.

În opinia reclamantului, Inspectoratul Fiscal de Stat în cadrul efectuării controlului nu a ținut cont în totalitate de documentele prezentate, fapt pentru care întreprinderii i-a fost calculată suplimentar TVA în sumă de 1328310 lei, amendă în mărime de 398439 lei și majorarea de întârziere în mărime de 169161 lei.

Indică că nu este de acord cu metoda aplicată în cadrul controlului, acestea fiind efectuată cu abateri de la legislația fiscală.

Prin hotărârea judecătoreii Rîșcani mun. Chișinău din 23 mai 2016 s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat privind anularea actelor administrative, ca nefondată.

Invocând ilegalitatea hotărârii instanței de fond, la 20 iunie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată a depus apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii judecătoreii Rîșcani mun. Chișinău din 23 mai 2016 și emiterea unei decizii de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016 s-a respins apelul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărârea judecătoreii Rîșcani mun. Chișinău din 23 mai 2016.

La 30 noiembrie 2016 Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016 și a hotărârii judecătoreii Rîșcani mun. Chișinău din 23 mai 2016, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare și emiterea unei decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor investite cu judecare fondului, sunt contrare prevederilor legale fiind adoptate cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt, contravine probelor anexate la materialele dosarului.

Susține că în speță se atestă încălcarea dreptului garantat prin art.6 din Convenție. Actele de control emise de către Inspectoratul Fiscal de Stat contravin legislației și sunt bazate pe interpretări nefondate și neargumentate, fără a se ține cont de probele și documentele confirmative prezentate atât în cadrul controlului, cât și în cadrul acțiunilor prevăzute de legislație ce țin de constatarea actului administrativ.

Consideră recurentul că instanța de apel nu a dat o apreciere legală și nici nu s-a expus asupra faptelor, nu a constatat și elucidat corect circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii. Este greșită aprecierea instanțelor inferioare, potrivit căreia notele contabile nu pot constitui temei de eliberare de răspundere fiscală a contribuabilului.

Indică că la examinarea cauzei în fond au fost prezentate probe, prin care se confirmă faptul că fosta contabilă a întreprinderii a fost sancționată pentru erorile comise la întocmirea ordinelor de plată de la bancă, precum și probe care atestă care au fost relațiile juridice dintre terți și agenții economici, însă instanțele inferioare nu le au dat o apreciere corectă.

Susține că atât actul de control cât și decizia pe marginea acestuia nu argumentează și nu demonstrează presupusa încălcare, ci doar se bazează pe o eroare umană a fostului contabil pentru indicarea greșită a destinației sumelor de bani primite cu împrumut de la celelalte firme ale holdingului din care face parte greșeala corectată de contabilitatea contribuabilului, dar care a rămas necorectată în datele bancare ale apelantului.

Mai susține că instanțelor investite cu judecarea fondului i-au fost prezentate probe incontestabile, pertinente și admisibile potrivit prevederilor art.121-122 din Codul de procedură civilă.

La examinarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei care urmau a fi stabilite corect, prin adoptarea deciziei nemotivate a fost încălcat dreptul recurenților la un proces echitabil.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a adoptat decizia la 10 noiembrie 2016.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a expedit decizia motivată participanților la proces, la 18 noiembrie 2016, însă la materialele dosarului nu este anexată dovada care să confirme data recepționării deciziei, respectiv colegiul consideră că recursul a fost depus în termenul de declarare a recursului prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ,

nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Raumond-Com” societate cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Ion Druță

Dumitru Mardari